

PREDSEDNIK ZAHTEVA ODPRAVO ZVEZNEGA RELIEFA

— PROČ Z MILOŠČINO! VSAK,
KI JE VOLJAN DELATI, NAJ
DOBI PRILIKO ZA ZASLUŽEK!

Predsednikovo poslanico je večkrat prekinilo navdušeno ploskanje. — Za tri in pol milijona nezaposlenih bo preskrbljeno delo pri zveznih gradnjah dočim bodo morale za poldrugi milijon delanezmogućnih skrbeti posamezne države.

WASHINGTON, D. C., 4. januarja. — Poslanica, ki jo je prečital danes predsednik Roosevelt pred obema zbornicama kongresa, je izzvala nocoj splošno odobravanje, slišati je bilo pa tudi nekaj ritajene kritike.

V svoji poslanici je zahteval za vsakega posameznika jamščino, da dobi delo in zaslužek ter dom. Podrobno se je pečal s programom, čigar svrha je pribaviti nezaposlenim delo.

Zvezna vlada bo v doglednem času preskrbela delo 3,500,000 nezaposlenim.

Za one, ki niso zmogni delati — in teh je skoraj dva milijona — naj pa skrbe državne, okrajne in občinske uprave.

Ko se je vrnil predsednik v Belo hišo, so njegove predloge demokratiški kongresniki navdušeno odobraval, dočim so republikanci deloma molčali, deloma jih pa kritizirali.

Pri tolmačenju smernic svojega programa je rekel predsednik kongresu: — Mi smo začeli ustanavljati nov red ter ga bomo ustanovili v okrilju in duhu ameriške ustave.

Ves ameriški narod je opozoril, naj ne izgubi izpred oči človekoljubnih ciljev, pri tem pa poudarjal potrebo, da zvezna vlada preneha z reliefom.

Podpora oziroma miloščina je za Amerikanca preponožljiva. Onemu, ki je zmogel delati, naj se da prilika za delo. Za delanezmogljive naj pa skrbe državne in občinske oblasti, dobrotvorne ustanove, cerkve itd.

Narod stremi po izpremembi. Program, ki ga je začel izvajati zadnji kongres, je rodil nov gospodarski red, ki je stopil na mesto starega in razpadlega.

Vrnivši se v Belo hišo, se je začel takoj pripravljati na konferenco, ki jo bo imel nocoj z demokratiškimi voditelji.

Pred Kapitolom je policija aretirala nekega moškega, ki je zaklical predsedniku: — "Mi hočemo bonus!" Pozneje se je izkazalo, da je to veteran John Alferi.

Ko je stopil v spremstvu svojega sina v poslanisko zbornico, so poslanci vstali in mu začeli navdušeno ploskati.

Poslanico je čital več kot pol ure. Čitanje je sedemnajstkrat prekinilo burno odobravanje. In ko je zapuščal govorniško tribuno, ni hotelo biti ploskanja ne konca in ne kraja.

Nato sta imeli obe zbornici kratko sejo ter se odgodili do ponedeljka.

Vsota, ki jo je določil predsednik za izvedbo svojega programa, bo navedena v proračunu. V poslanici je le omenil, da ne bo presegala mej zdravega vladnega kredita. Demokratiški voditelji so menja, da gre pri tem za štiri tisoč milijonov dolarjev.

Dela, ki se bodo vršila pod zvezno kontrolo, ne bodo delala konkurence privatnim podjetnikom.

Novoizvoljeni speaker Byrns je rekel, da bodo vsi trgovci, industrijalci in delavci pozdravili predlog, naj se miloščino nadomesti z zaposlenjem.

McNary, republikanski voditelj v senatu, se je omejil na sledečo izjavo: — Zanimiva, dalekovidna poslanica, dobro prednašana.

Republikanec Tabor iz New Yorka je pa rekel: — To je stara zgodba, ki ne vsebuje ničesar definitivnega.

"Hauptmann je odvajalec!" - pravi Lindbergh

SPOR MED IRSKO IN ANGLIJO JE URAVNAN

Dolgotrajni trgovski spor med Irsko in Anglijo je bil poravnat. Pogodba z Nemčija ne bo obnovljena.

London, Anglija, 4. januarja. — Po dveletni trgovski vojni med Irsko in Anglijo je bila med obema deželama sklenjena nova trgovska pogodba, ki pomenja za obe deželi veliko premembo v gospodarskem življenju.

Pogajanja, ki so dovedla do sporazuma, so se popolnoma tiho vršila v Londonu. Po novi pogodbi se Irsko zavezuje, da bo kupovala samo angleški premog, angleška kvota za irsko živino pa se zviša za 140 tisoč glav.

Irsko se je zavezala, da svojih pogodb z Nemčijo in Poljsko za dobavo premoga ne bo več obnovila, ko enkrat potečejo. Vselej tja sta te deželi postali poglaviti žrtvi nove pogodbe.

Gospodarska vojna se je pričela leta 1932, ko je predsednik Eamon de Valera odklonil Angliji še dalje plačevati zemljiški davek. To odpoved je Anglija povračala z represalijami, ki so vedno naraščale, dokler ni prišlo do končnega sporazuma in do pogodbe.

JAJCA PODRAŽENA

Chicago, Ill., 4. januarja. — Posledice velike suše lanske poletje bodo občutile gospodinjice, ko bodo letos podražena jajca. Kokošerejci napovedujejo veliko pomanjkanje jajc.

MESARJI KONČALI STAVKO

San Francisco, Cal., 4. jan. Na svoji seji je 260 mesarjev. katerih stavka, ki je trajala dva dni, zaprla 380 klavnic, sklenilo, da se vrnejo na delo in se bodo pogajali z delodajalci za višje plače.

PODERŽAJEVA IZROČITEV

Dunaj, Avstrija, 4. jan. — Poslanstvo Združenih držav je bilo uradno obveščeno, da so avstrijske sodniške oblasti dovolile izročitev stotnika Iv. Poderžaja, ki je v Ameriki obdolžen bigamije.

Avstrijske oblasti bodo sprejemale Poderžaja do italijanske meje, kjer ga bo sprejela italijanska straža in ga spremila v Trst. Tam pa ga bo prevzel detektiv Jacob von Weisenstein.

Mogoče bo vzele še nekaj dni predno bo za Poderžaja dobljen italijanski vizej. Do tedaj bo newyorški detektiv ostal na Dunaju.

ZBOROVANJE NAZIJSKIH VODITELJEV

Hitler je sklical skrivnostno zborovanje v berlinsko opero. — Tujim državam hoče pokazati, da je Nemčija složna.

Berlin, Nemčija, 4. januarja. — Voditelj-kanceler Adolf Hitler je nepričakovano sklical skrivnostno zborovanje vseh nazijskih voditeljev v berlinsko opero. Voditeljem je naročil, da morajo biti zvečer v Berlinu in če mora tudi kdo priti v Berlin z aeroplanom.

Kakšnega namena in pomena je bilo to zborovanje in kakšne posledice bo imelo, vlada skrivnostna tajnost in to tembolj, ker je Hitler od vseh zahteval prisego, da bodo molčali o zborovanju.

S severa in juga, z vzhoda in zahoda so prišli mogotei stranke in vlade, policije in armade po železnici, z avtomobili in celo z aeroplani v Berlin, da so bili navzoči na tajni seji.

O zborovanju je znano samo toliko, kolikor je bilo uradno oznanjeno. Hitler je posebno napadal tuje časopise, o katerem je rekel, da razširja "neumne in predrzne laži, da bo nazijske vlade kmalu konec". Rekel je, da oni, ki govorijo, da bo država po 13. januarju razpadla, ne bodo dobili svojega zadostnega, ker je prepričan, da se bodo bratje v Saaru vrnili pod okrilje Nemčije.

"Ves svet naj ve", je rekel proti koncu svojega govora, "da je cela dežela v obrambi svoje časti, svojih življenjskih interesov in svojega miru složna in edina".

V istem smislu je tudi govoril najuplnejši nazijski voditelj pruski ministrski predsednik Hermann Wilhelm Goering ter je zaključil svoj govor z besedami: "Vsi smo pripravljeni slediti vam kot ena skupina, ko tovariši v življenju in smrti".

KAZNOVAN ČASTNIK

Washington, D. C., 3. jan. — Predsednik Roosevelt je potrdil razsodbo vojaškega sodišča, ki je odpustilo iz službe artilerijskega poročnika P. Turnerja, ki je v vinjenem stanju s svojim avtomobilom do smrti povozil nekega prostaka.

MARŠAL PILSUDSKI BOLAN

Berlin, Nemčija, 3. jan. — Poljski diktator maršal Josip Pilsudski, je malo pred Božičem zbolel za pljučnico in je toliko okrevljal, da ga je bilo mogoče prepeljati iz klinike v Varšavi na njegov dom v Sulgowet.

P. LAVAL PRI MUSSOLINIJU

Ima mnogo upanja na uspeh. — Francoska javnost ga podpira. — Z Musso'inijem bo imel dve konferenci.

Pariz, Francija, 4. januarja. Z dvojnimi namenoma, da postavi francosko-italijansko prijateljstvo na trdno podlago in izročiti to prijateljstvo v službo miru, je zunanji minister Pierre Laval odptoval v Rim.

Ta obisk je bil dolgo odlagan. Kar je bilo med Francijo in Italijo nesporazuma, ni bil tako velik, kot je v navadi v modernem prepiru med državami. Laval hoče sedaj poravnati ta nesporazum in v tem ga pariško časopisje popolnoma podpira.

Skoro čez noč je bila nezaupnost, ki so jo Francozi gojili proti Italiji dvanaest let, pozabljena.

Za vse francoske politike pomeni ta obisk zelo veliko. In pričel se je na pravi podlagi. Dolgo in skrbno pripravljane, vsled katerega bi bil obisk skoro odgojen, tako izgledilo tla, da vesta ako Laval kot Mussolini, kje vsakdo stoji.

Jaz bom branil interes Francije in ministrski predsednik Mussolini bo branil interese Italije, — je rekel Laval pred svojim odhodom. — In ker oba pozna težkoče tega časa, bova oba branila interes miru.

Rim, Italija, 4. januarja. — Iz programa za obisk zunanjega ministra Pierre Laval je razvidno, da misli Laval doseči sporazum na dveh konferencah, katerih prva bo v soboto dopoldne, druga pa v nedeljo. To potrjuje domnevanje, da je sporazum že toliko, kot sklenjen in da je treba razpravljati le še o nekaterih manjših zadevah.

Vendar pa je za ponedeljek določena še ena konferenca, ako bi bila potrebna. V ponedeljek bo tudi svečani banket v Pallazzo Venezia.

V prvi vrsti je obema državnikomala ležeče na tem, da pride do popolnega sporazuma med obema državama, da bosta mogli složno sodelovati pri mednarodnem delovanju za splošni mir.

V prvi vrsti ima Lavalov obisk namen skleniti pogodbo, v kateri se bosta obe državi zavezali, da jamčita neodvisnost Avstrije. Pozneje bodo k tej pogodbi še povabljene druge države, ki meje na Avstrijo. Laval bo tudi zastavil vse svoje sile, da dovede do prijateljskih odnosov med Italijo in Jugoslavijo.

Za ponedeljek je tudi določena za Lavalovo avdijenco pri papežu. To je posebno važno zaradi tega, ker v 70 letih bo sedaj prvič, da je kak papež sprejel zunanjega ministra.

SLAVNI LETALEC JE BIL VČERAJ KRIŽNO ZASLIŽAN

FLEMINGTON, N. J., 4. januarja. — Včeraj je Hauptmannov zagovornik Edward S. Reilly izpostavil letalca Lindbergha križnemu zaslišanju. Stavil mu je zelo zamotana vprašanja, toda Lindbergh se ni dal ujeti v past. Letalec je mirno in odločno odgovarjal.

ZAROTA NA KUBI ZATRTA

Postavljeno je bilo revolucionarno sodišče. — Na smrt je bil obsojen vsak, ki je oviral njegovo delovanje.

Havana, Kuba, 4. januarja. Tajna služba kubanske armade je odkrila radikalno skupino, ki je postavila tajno sodišče, ki je obsodilo na smrt vsakega, ki je oviral to skupino v njenih namerah.

V zvezi s tem odkritjem je bilo aretiranih pet mož, ki so bili najuplnejše osebe v revolucionarni stranki "Autentico", katero je ustanovil bivši predsednik Gran San Marin. Ujetniki so: Jose Irizarri, ki je pripadal junti, ki je po padcu predsednika Manuela nekaj časa vladala; Herminio Villa, ki je bil delegat na panameriški konferenci v Montevideo; Rafael Giradu, ki je bil pod vladno Gran San Marin upravitelj električne družbe, Oscar Denis in policist Juan Romney.

Tajno sodišče revolucionarjev je proti nekdanjim članom stranke zaradi izdajstva izrekalo smrtne obsodbe, katere je v mnogih slučajih tudi izvršilo. S temi aretacijami upa vlada, da je zadala svojim nasprotnikom hud udarec.

AEROPLANI ZA ARMADO

Washington, D. C., 4. jan. — Vojni departmen je naročil 35 aeroplanov za učenje novih letalcev. Aeroplane bo zgradila tvrdka Seversky Aircraft Corporation iz New Yorka za \$754,738.

Zadnje tedne je vojni departmen naročil nad 300 zasledovalnih, bombnih in napadalnih aeroplanov.

MEHIŠKI DUHOVNIK OBDOJEN

Mexico City, Mehika, 4. jan. Katoliški župnik Augustin Jimenez je bil obsojen na dvajset let ječe, katero bo prestal v kazenski koloniji na Islas Marias. Jimenezu je bilo dokazano, da je bil v zvezi z umorom predsednika Alvaro Obregona leta 1929.

Naročite se na GLAS NARODA največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Na zagovornikovo vprašanje: — Ali ste vi mnenja, da je Bruno R. Hauptmann odvedel vašega otroka? — je zavladala v dvorani grobna tišina. Lindbergh je odločno odgovoril: — Da.

Hauptmann, ki običajno ne izpremeni niti mišice v svojem obraza je še bolj prebledel in ustnice so mu nalahko vzdrgotale.

S tem je izvojevalo državno pravdnštvo dosedaj največjo zmago.

Ob štirih popoldne je bil proces odgojen do ponedeljka.

V ponedeljek bo zaslišana strežnica Lindberghovega otroka, Betty Gow.

Flemington, N. J., 4. jan. — Glavni zagovornik Bruno Richard Hauptmann, Edward J. Reilly je rekel, da bo pri obravnavi dokazal, da je bil nart za odvedbo Lindberghovega otroka izdelan v Lindberghovi hiši, da pa družina sama ni v nikaki zvezi z odvedbo. V svojem govoru po radiju v Trentonu je Reilly trdil, da je bilo pri zločinu udeleženih najmanj pet oseb, ki so otroka nesle po stopnicah iz hiše, ne pa skozi okno in po lestvi, kot zatrjuje obtožnica.

Drugi zagovornik Lloyd Fisher je pri neki drugi prilležitosti rekel, da je značilno, da je bivša kuharica pri stariših Lindberghove soproge Violet Sharpe štiri ure prej, predno jo je imel zaslišati poveljnik državne policije kapitan H. Norman Schwarzkopf, izvršila samomor.

Reilly je tudi rekel, da bo imel "polne roke dela", in da bo zaslišal in izpraševal tudi Lindbergha. Na vprašanje, zakaj bo izpraševal tudi Lindbergha, je rekel: "Col. Lindbergh je vendar najvažnejša priča v celnem procesu. Odgovoriti more na mnogo vprašanj, ki so za nas zelo važna".

Reilly je rekel, da ne bo tako strogo izpraševal Mrs. A. Lindbergh, ker se hoče ozirati na bolečino oropane matere.

VELIKA STAVKA V BRAZILJI

Rio de Janeiro, Brazilija, 3. januarja. — Stavka vseh delavcev pri več sto trgovskih ladjah se je pričela z Novim letom.

Nekateri cenijo število stavkujočih delavcev na 400,000, toda vlada dvomi, da pride pri tej stavki v poštev tako visoko število. Policija je aretirala 20 stavkarjev, pa jih je pozneje izpustila.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Canada	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za izposojnino za celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3875

SILNE VSOTE ZA OBOROŽEVANJE

Japonska je zadnje dni meseca decembra preklicala zmornariško pogodbo, ki jo je bila sklenila z Združenimi državami. Pogodba izgubi za Japonsko veljavo dne 31. decembra leta 1936.

Ta korak ni nikogar posebno presenetil. Pri prihodnjih pogajanjih glede razmerja, ki naj vlada med mornaričami veseli, bo mogla izvajati Japonska velik pritisk.

Ko je Japonska odpovedala pogodbo, je izjavila, da nima nič protiletu, če se sklene nova. Amerika je o tem obvestila ostale države, in zadeva je bila navidez rešena.

Toda samo navidez, kajti v Združenih državah so se že začeli oglašati vojaški krogi ter spravljati vojo na svoj mlini. Zahtevajo namreč, da se vojaška sila na suhem in na morju znatno poveča.

Predsednik Roosevelt, ki ima navado precej trdovratno molčati o svojih ciljih in namenih, je že namignil, da bo predlagal kongresu naj poveča izdatek za oboroževanje za 545 milijonov dolarjev.

100 milijonov dolarjev naj dobi mornarica, 445 milijonov dolarjev pa armada.

Glavni zagovornik povečanega oboroževanja je vojni tajnik Derr, kateremu ta "skromna" vsota nikakor ne zadostuje.

Derr zahteva dosti več ter pravi, da s to vsoto armada ne bi moglo povečati na 165.000 mož, kar bi zadostovalo za varnost Združenih držav.

Tem krogom je prišla japonska odpoved ravno prav, ker bi sicer ne imeli zadostnega vzroka za svoje zahteve.

Po njihovem mnenju bi morala dobiti armada nadaljnjih petsto letal, po tudi število armadnih avtomobilov, truckov in motorno koles bi bilo treba povečati.

Da so mornariški krogi še bolj nezadovoljni, je uvidno samo po sebi.

Mornariški tajnik Swanson zahteva, naj bo mornarica tako močna kot ji dovoljuje pogodba. Tega pa seveda ni mogoče doseči s sredstvi, ki so sedaj na razpolago.

Denarja je le za 24 novih bojnih ladij, zgraditi jih pa bočejo 78. Tudi število častnikov je treba zvišati.

Agitatorji za oboroževanje so na delo. Za razne kulturne svrhe bo izdanega dosti manj denarja kot pa za armado in mornarico.

Narod bi moral prej ali slej sprevrediti, da pomenja več orožja in več vojaštva večje davke in večjo vojno nevarnost.

Iz Slovenije.

Huda nesreča v rudniku.

V Senjskem rudniku, ki je državno podjetje ter proizvaja letno preko 200.000 ton premoga pri zaposlitvi okrog 1300 rudarjev, se je pripetila tragična nesreča. Pri tej nesreči je izgubil življenje rudar Anton Sintarič, oče šestih otrok, doma iz novomeškega sreza. Posrečeni rudar je bil član skupine kopačev, ki je delala v 120 m globokem rovu. Anton Sintarič je sam kopal v malem stranskem rovu, ko so popustile opore ter je jamo od vхода proti sredini zasul velik sklad premoga in kamenja. Tovariši, zaposleni v glavnem rovu, so videli nesrečo in sprva tudi slišali tovarisa, ki je z druge strani plazul klicem na pomoč. Takoj so se lotili reševalnega dela, ki pa je bilo zelo naporno in zamudno.

Zasutemu rudarju ni bilo mogoče pomagati. Nanj se je zrušilo za blizu 3000 kg premoga in kamenja. Pokojni rudar Sintarič je delal v senjskem rudniku že nekaj let in je zapustil ženo in šest otrok. Nesreča se je pripetila po golem naključju. Kakor je ugotovila komisija, je bil tudi mali stranski rov po vseh predpisih podprt, pri kopanju pa se je na vrhu rova sprožila večja skala ter razmaknila s svojo težo podboj.

S smrtjo masčevana užaljenost pregnanega voglarja.

Novomeško okrajno sodišče je razpravljalo o krvavem dogodku, ki je bil storjen 18. novembra kasno v noč v Sučah pri Višnji gori. Zvečer je bilo v Stribernikovi gostilni v Sučah večje število gostov. Pozno v noč so se pojavili še štirje. Izmed njih je kovač Potokar Anton pričel takoj izzivati mirne fante. V objestnosti mu je zvesto pomagal Miklič Vilibald. Iz strahu, da ne bi nastal med gosti pretep, je gostilničar svoje goste spravil iz sobe in gostilno takoj zaprl. Družba mirnih fantov se je nato odpravila domov v Veliko Loko, dočim so fante dveh ostalih družb obstali pred gostilno. Malo kasneje se je odpravila Mikličeva družba v smeri proti Mohorjevi gostilni. Med potjo pa je nenkrat Potokar Anton zakričal izzivalno besedo "Auf biks". Temu vzkliku je sledil izpred Stribernikove gostilne Matjažičev odziv. Na to medsebojno izzivanje so se slednji vrnili nazaj pred Stribernikovo gostilno. Ko so tu trčili skupaj, se je med njimi pričelo prekanje in prerivanje. Miklič, Potokar in Janežič so celo sto-

pili k bližnji hiši po polena, da bi se tako oborožili z večjo lahkoto lotili svojih nasprotnikov dejansko. V tem, ko so imenovani trije skočili po polena, je privozil iz Krke s konjem Matjažič France, brat Jožeta Matjažiča, ki je bil s svojo družbo v nevarnosti. Jože je bratu Francu takoj povedal, da jih hočejo fantje iz Velikega Mlačeva napasti.

France je bratu in ostalim takoj svetoval, naj bodo pametni in mirni in naj rajši prisedejo k njemu na voz, da se odpeljejo domov. Pametni nasvet je fante v resnici pomiril in o be družbi sta se spravili na voz. Pripeljali so se že do Mohorjeve gostilne, kjer sta nenadno skočila z voza Matjažič Jože in Erjavce Jože in voz ustavila. Jože Matjažič je odšel bratu Francu iz rok bič, s katerim je udaril po glavi Antona Potokarja, ker je prejel pred gostilno izzival. Potegnil ga je tudi iz voza. V tem hipu je skočil z voza od zadaj tudi Miklič Vilibald, ki je bil že na vozu odprl svoj dolgi in ostri nož. Naskočil je Jožeta Matjažiča. Zadal mu je štiri vbode v hrbet in enega v levo stran vratu, kjer mu je prerezal glavno žilo. Tovariši so smrtno ranjenemu hitro prišli na pomoč, s tem, da so mu tiščali smrtno rano na vratu, iz katere je curkoma lila kri. Kljub temu pa je ranjenec kmalu omahnil. France je smrtno ranjenega brata Jožeta mrtvega pripeljal na dom. Zločin, ki se po dejanju ni zmenil za žrtev, je odšel peš domov.

Na razpravi je Miklič dejanje priznal z zgovorom, da ga je Matjažič prvi ranil v roko, nakar je tudi on potegnil svoj nož. Priče sa izpovedale, da je Miklič že v Stribernikovi gostilni izpraševal svojo žrtev, zakaj ga je maja meseca ob neki svatbi vrgel v lužo in napodil iz vasi Plešivca. Senat je po kratkem posvetovanju izrekel sodbo: 3 leta težke ječe.

Na begu obstreljen po čudnem naključju.

Po vlamu v Skocijanski poštni urad so orožniki z domačini vred pohiteli na lov za vlomilcem. Sled je vodila v bližnji gozd, kjer so zasledovali kmalu zagledali pobeglega vlomilca. Pri divjem lovu za beguncem je nenadno odjeknil strel iz lovske puške, ki se je sprožila enemu izmed zasledovalcev, ko se je spotaknil ob korenini in padel s puško vred. Takoj nato je na drugi strani odjeknil divji krik preganjanega vlomilca, ki ga je

KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE za leto 1935

so dospele. — Onim, ki so jih naročili so bile poslone po pošti. — "Glas Naroda" jih ima v zalogi ter prodaja v knjige za

\$1.50

KNJIGE SO SLEDEČE:

1. Pratika
2. Skozi Sibirijo (Martin Muc)
3. Dejanje (Vladimir Levstik)
4. Solčne pege (Vinko Bitenc)

KNJIGARNA GLAS NARODA
216 West 18th Street
New York City

strel iz puške po čudnem naključju ranil v desno pleče in na desni strani glave. Zasledovalci so se hitro znašli okrog begunca in mu za silo obvezali rane, nato so ga pa odvedli na orožniško postajo, kjer so v njem spoznali 40-letnega kolarja Ivana Zupanca, družinskega očeta iz Stare Bučke in pristojnega v St. Rupert. Po

ABESINIJA PROTI ITALIJI

V afriškem kolonialnem ozemlju grozi oborožen konflikt med Abesinijo in Italijo. Abesinija, ki je, kakor Italija, članica Društva narodov v Ženevi, je sporočila ženevski ustanovi, da so italijanski vojaki prekršili abesinsko mejo. — Prosila je ženevsko ustanovo za posredovanje, da dobi primerno zadoščenje.

Dne 5. decembra je vkorakala v abesinsko ozemlje italijanska četa, oborožena s tanki in letali ter napadla neko abesinsko komisijo. Abesinska vlada je zategadelj vložila protestno noto, tri dni pozneje pa so Italijani odgovorili s tem, da so obmetavali naselbini Ado in Gerlogibi z bombami. To je bil pravi vzrok, da se je Abesinija zatekla v Ženevo.

Italijani izjavljajo, da so nedolžni, da niso oni izzvali incidenta in v takšnih trenutkih vedno pripravljeni. "Giornale d'Italia" celo trdi, da se je konflikt primeril na ozemlju, ki že 26 let pripada italijanski kolonialni poseti v Afriki. Za-

kratkem zasliševanju je priznal vlom v poštni urad, nakar so ga prepeljali v preiskovalni zapor, kjer mu je jetniški zdravnik dr. Ignac Pavlič pregledal poškodbe in ga operiral. Zupancevi poškodbi nista nevarni.

Osumljenci roparskega poboja na Kalanovo izročeni sodišču.

Ljubljanska policija je odvedla v preiskovalne zapore ljubljanskega okrajnega sodišča tri mladeniče, znane kriminalne tipe, ki so bili že večkrat zaradi vlomov in tatvin kaznovani in ki so se bili poslali klatili okrog po Ljubljani. Ti so osumljeni roparskega poboja upokojene jetniške paznice, v Zgornjem Kašlju leta 1879 rojene Josipine Kalanove, stanujoče v Soteski št. 6. Vsi osumljenci, proti katerim je policija zbrala prav obtežilen material, sicer zanikajo zločin, toda preiskovalni sodnik bo nadaljeval z zasliševanjem osumljenecv in raznih prič. Kakor je bilo že poročano, je bil 1. decembra izvršen na Kalanovo roparski pobj. Ropar je odnesel 2500 dinarjev gotovine, dve hranilni knjižici Mestne hranilnice ljubljanske in Ljudske posojilnice v skupni vrednosti okoli 26.000 Din ter več dragocenosti.

Josipina Kalanova je še vedno v splošni bolnišnici na kirurškem oddelku. Njeno starje se je zadnje dni znatno izboljšalo.

deva pa s tem še ni zaključena, čeprav si Italija prizadeva, da bi jo potlačila v krogih mednarodne diplomazije.

Abesinija ali Etiopija je afriško visoko gorata dežela, večja kakor Nemčija in Francija skupaj, vendar pa ima samo 12 milijonov prebivalcev. Lega dežele je takšna, da jo imajo Angleži, Francozi in Italijani popolnoma v oblasti, ker ji branijo s prisvojenimi ozemlji dohod k morju. V ostalem je Abesinija dežela, ki s svojimi prirodnimi bogastvi po pravici zbujala velik apetit. Nima samo premogovnikov in drugih rudnikov, ampak tudi zlatokope. Prvi so se v Abesiniji vsedli Angleži, Italijani so prišli za njimi 1. 1880. Toda že 1. 1896 so Italijani doživeli v bojih z Abesinci vojaški poraz brez primere.

Mir v Adisu Abebi je princel Abesiniji zopet samostojnost. Potem je bil mir do svetovne vojne. Po nji je postal Abesinija zopet interesna sfera evropskih velesil. Toda vmes je posegla Japonska, ki se je zvezala z Abesinijo po dinastičnem sorodstvu. Poleg vseh drugih bogastev je Abesinija najbogatejša lovska dežela na svetu. Na njenih tleh žive antilope, zebre, žirafe, noji, sloni, levi, hijene, šakali, krokodili in povodni konji. — Prestolnica Adis Abeba ima samo 70.000 prebivalcev, abesinska vojska pa šteje 100.000 mož.

Cena
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA
Angleško-slovensko
Berilo
ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO
\$2
Naročite ga pri —
KNJIGARNA GLAS NARODA
216 WEST 18th STREET

Peter Zgaga

Časopisna poročila imajo večji zelo originalne naslove. Nedavno sem naprimer čital: "Število rojstev v Italiji nazadnje navzlic prizadevanjem Mussolinija".

In malo dalje: "Ženska, spoznana za pametno, je bila obsojena na električni stol". Zaduji naslov dokazuje, da utegne biti večji pamet v pogubo. — posebno ženski.

Župnik je govoril raz prižnico:

— Že Jezus je obsojal bogatino in je rekel, da zleze prej kamela skozi uho šivanke, nego pride bogatin v nebesa. Tudi jaz nisem prijatelj bogatinov. Nikdar jih nisem rad imel in nikdar jih ne bom. Reče mi je dosti bolj pri sre. Rečeva dosti bolj obratim. Nikdar si pa nisem mislil, da se v moji fari tako strašanski reveži kot je pokazala zadnja kolekta.

Židom v Nemčiji slaba prede odkar je Hitler na krmilu. Toda sto Hitlerjev ne bo izpremenilo židovske nature in uničilo židovske vztrajnosti.

Čital sem zanimiv dogodek o Židu, ki je iskal službe v Berlinu.

Ravnatelj neke zavarovalne družbe je šel prosit, naj mu da delo. Pokazal mu je najboljša izpovedala, ravnatelj je ugajal, toda kaj se hoče, politika je politika.

— Prav rad bi vas vzel — mu je rekel, — toda družbina pravila mi branijo. Pod nobenim pogojem ne smem namestiti nobenega Žida. Ker se mi pa zdi, da ste zmorni, bi se mogoče dalo narediti. Veste kaj, krstite se dajte.

— Se pa bom, če ni drugače — je odvrnil Žid.

— Dobro — je dejal ravnatelj — bom pa kar sem pozval protestantskega pastora, da vas bo krstil.

Na telefonski klic je prišel pastor in se zaprl z Židom v pisarno, češ, da ga bo pripravil za sveti krst.

Ravnatelj je čakal na hodniku. Po preteku pol ure so se odprla vrata. Na pragu se je pojavil Žid žarečega obraza.

— No, ali vas je krstil? — ga je vprašal ravnatelj.

— Nak, krstil me ni — je odvrnil Žid — toda jaz sem pastorja pregovoril, da se je dal pri vaši družbi zavarovati za deset tisoč mark.

Ljubezen je kakor sladek sen. Zakon je pa ura budilka.

Londonski sodnik je spoznal v aretiranem zločincu svojega sošolca in ga vprašal: — No, kaj se je zgodilo z Williamom, Tomom, Johnom, Billom in drugimi najinimi sošolci?

— Ah, gospod — se je odkašljal zločinec, — vsi, ki ste jih omenili, so že obešeni: edino le vi in jaz še ne.

Dandanes svet strašno hitro napreduje in zato se prav nič ne čudim krepostni zakonski ženici, ki je tri mesece po poroki porodila krepkega fanta.

— Ali ni malo prehitro? — jo je v skrbeh vprašal mož, ki je bil najbrž iz Butal doma. — Saj sva se seznanila komaj tri mesece pred poroko.

— I, kaj bi bilo prehitro — ga je potolažila — ali ne znaš računati? Dedeči ste pa res kratke pameti. Ti si mene poznal tri mesece pred poroko, kaj ne?

— Ja — je odvrnil mož. — In jaz sem tebe poznala tri mesece pred poroko. Tri in tri je šest, kaj ne? Tri mesece sva poročena, kaj ne? Šest in tri je devet. No, ali je prav? Možu je moralo biti prav, pa če je hotel ali ne.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.50	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.35	Din. 200	\$18.25	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$24.60	Lir 300
\$12. —	Din. 500	\$38.20	Lir 500
\$24. —	Din. 1000	\$176. —	Lir 1000
\$47.50	Din. 2000	\$263. —	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dolarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5. — morate poslati	\$ 5.75
\$10. — " "	\$10.25
\$15. — " "	\$15. —
\$20. — " "	\$21. —
\$25. — " "	\$26.25
\$30. — " "	\$31.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih. Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1. —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

PRIPRAVE ZA OBRAMBO

Sovjetska rdeča armada je vedno pripravljena na morebitni napad, bodisi z zapada ali z vzhoda. Na sliki vidite starega vojaka s plinsko masko, ki uči novince meriti in streljati.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ADOLPHE RETTE:

NA ŠPIRITISTIČNI SEJI

Zvečer me je S... peljal v eno izmed najmirnejših ulic mestnega okolisa, nazvanega Leopold. Bil je razkvažen; med potom mi je govoril v presekanih stavkih o vzvišenih skrivnostih in razodetjih, katerim se ni moči ustavljati. Jaz sam sem bil popolnoma miren, prav tako, kot da bi prisostvoval seji sleparjev.

Dospela sva do neke hiše. Ko sva pozvonila, nama je prišla odpirati služkinja in naju vedla v sobo. Opazila sva dvanajst oseb, ki je sedela v krogu in na vse grlo kričala.

Prevladovala so ženske. Gospodinja je imela kakih štiri-deset let. Bila je zarjavela. Njen napuhani obraz je bil ves napudran. Preko orlovega nosu ji je segal zlat ščipalica. Njene volovske oči so bile iste barve kot glava, njen glas pa je slišal piskanje flavte. Poleg nje je sedela ženska, katere prerez je slišal konju, v zoba podobna angleški nečestitici. S svojimi dolgimi rdečimi rokami je sukala ležec križ, ki je bil obložen z amuleti. Eno izmed dvanajst oseb je bila pritlikava. Imela je rumeno polt, a gube na obrazu so jo delale slične oselemu jabolku. Ostale ženske so bile vse neznatne. Spominjam se jih samo kot nedoločnih silhueta.

Med družbo je bilo opaziti tudi troje velikih moških. Eden izmed njih je bil dobro rejen in rdeč. Njegova popolnoma plešasta glava se je svetila kakor vrtna krogla. Iz ust mu je prihajal močan glas, katerega je zdaj pa zdaj prekinilo hropenje, povzročeno po kronični naduhi. Drugi, ki se je ves zgu-bil v preširoki črni suknji, je bil videti premeteneč, njegove zajete oči so pomežikovale v ohlapnih vekah, ki so bile brez tropalnice; med govorjenjem je imel navado griziti si ustnice, in kadar je izpregovoril, se mi je zdelo, da prihaja sapa iz zarjavelega klarineta.

Tretji je bil Žid. Bil je nenavadno grd. Gotovo ni prepo-vedano biti grd, ali na tem potemu semitskega rodu je bila združena posebna odvratnost,

katere sem smatral za fizični odboj vseh moralnih mrzenj. Njegov mehkužni zelenkasti obraz se mi je zdel prevlečen z oljem. Njegove kalne oči, ki so šle poševno proti sencem, so bile slične zelenemu volku; njegov ogromni gobasti in ploščati nos ga je še bolj odbijal. Vijoličaste ustnice so bile slične blazini. Ko mu je človek segel v vlažno roko, je imel občutek, kot da se uskuje v robce. Izraz tega obličja me je najbolj vznemirjal: zmes lokavosti, podlosti in hlinjene krotkosti.

Ta žid se je imenoval Blumenthal — pomladansko ime, ki je bilo v velikem nasprotju, čudnem in hkrati odvratnem z osebom.

Ko sem se brez velikih formalnosti predstavil, mi je gospodinja tiho čestitala radi mojih javnih predavanj. Ostali so me nekako nezaupno gledali — to sem pripisoval svojemu splošno znanimu katoliškemu prepričanju. Prosil sem družbo, naj nadaljuje s svojim pogovorom, ki ga je bil najin prihod prekinil.

Odšel sem v kot in se pripravil, da ujamem čimveč c-pazk.

Kakor sem že zgoraj omenil, je vsa družba hkrati govorila: človek bi mislil, da se nahaja v kletki papig. V presledkih se je kdo še glasneje oglašil in skušal imeti govor na ostale. Toda kmalu so ga prekinili in bil je prisiljen utihniti ter skromno zavzeti del, ki mu je v skupnosti pripadel.

Samo Blumenthal je skoro ves čas molčal. Gladil si je brado in zdaj pa zdaj ošvignil z motnim pogledom navzgor. Kadar ga je kdo kaj vprašal, je povsili glavo; zdel se mi je kakor lisica na preži.

Medtem se je zmešajava še povečala. Vsi izrazi spiritističnega slovarja in vsa spačena govornica teozofije se je med sabo mešala v tem salonu, povzročenem od strupene metafizike.

Zelo sem se dolgočasil. Že sem mislil, kako bi se izmuznil,

ne da bi vzbudil pozornosti, ko je nenadoma z odločnim glasom povzel besedo Blumenthal in rekel: "Moje častite dame in gospodje, zgrešili smo pot. Treba je postopati po metodi, nadaljevati z našimi izkustvi in dodati našim dobljenim razodetjem nova odkritja. Zlasti ta večer," je dodal in poškilil na mojo stran, "je treba da dosežemo uspeh."

Bilo mi je jasno, da je Žid učitelj tega združenja, kajti kakor hitro je pričel govoriti, se je hrušč pomiril. Vsi so uslužno povsili glave, gospodinja pa je rekla z glasom, ki naj bi bil svečan: "Vprašajmo proročnice za svet."

Po teh besedah sta se oba moška, plešasti in lokavi, dvignila in šla po trinožno mizo, ki je bila iz mahagonijevega lesa in jo prinesla na sredo sobe.

S... mi je rekel: "Sedaj boste videli čudne reči..."

"To tudi želim," sem mu rekel, "kajti dosedaj nisem videl in slišal drugega kakor izredno nenravno blebetanje."

Gospodinja, pritlikava ženska in pa prekanec so se vsadili okoli mize in po klasičnem spiritističnem obredu položili nanjo roke, dotikajoč se s palei in mezinci drug drugega.

Ostali, ki so bili vsi mirni, so tvorili krog. Motril sem natanko obraze in opazil, da so bili vsi močno ganjeni. Gotovo ni bilo med njimi nobenega skeptika in prevaranta: vsi so z vsem srecem verovali, da se bo na mizi dogodilo kaj vzvišenega.

Žid se je pomaknil naprej. Prizadeval se je, da bi naredil čimbolj oduševljen obraz, toda reči moram, da mu je to zelo slabo uspelo: kljub vsemu prizadevanju je bilo opaziti na njegovem grdem obličju nizke strasti njegove duševnosti. Samo on je napravil name vtis bahača, ki igra ulogo.

Napravil je nad mizo križ v obliki kače in počasi izpregovoril te besede: "Pošlji nam, o Duh, ki si nas osvobodil vseh, nižjih ver v imenu Pleroma, Con Hugo-ja (kar si že večkrat

storil), onega, ki je potem, ko je zanikal Krizanega, razširjal z vsem sijajem slavo Eunoie po svetu."

Čim sem zaslišal to bogokletnost sem se, ne da bi se zrl na prisotne, pokrival in se zarotil: "In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, procul recedant phantasmatum!" (V imenu Očeta in Sina in sv. Duha, vse sleparije naj se umaknejo!).

Nihče ni opazil moje kretanje. Vsi so se odprli ust in polni pričakovanja sklanjali nad mizo in jo takorekoč požirali z očmi.

Preteklo je kakih dvanajst minut. Splošen mir je vladal v sobi. Roke vseh treh klicarjev so se krčevito oprijemale mize.

Naenkrat p a gospodinja vzkligne: "Duh prihaja, čutim ga."

V resnici se je pričela miza dvigati in je udarila z čeno nog ob parket. (Splošno je znano, da znači en udarec po stalni spiritistični pogodbi — dva udarca pa — ne. Kar se tiče drugih besed, odgovarja število udarcev številki vsake črke v abecedi.)

Vsi prisotni so se vznemirili in nestrpno pričakovali nadaljnjega poteka seje.

"Duh ali si tukaj?" vpraša Blumenthal.

En udarec: "Da."

"Ali nam odgovarja Hugo," vpraša gospodinja.

Nobenega odgovora; miza se znova zamaže in zopet udari.

Blumenthal ponovi vprašanje z zapovedujočim glasom.

Sledila sta dva udarca: — "Ne!"

"Kdo je tam?" vzkligne pritlikava ženska z ostrim glasom.

Nikakega odgovora. Miza se zamaže, a ne udari.

"Kdo je tam?" ponovi gospodinja vsa blede in iz sebe.

Miza mnogokrat udari ob tla. Blumenthal šteje naglas. (Sledilec črke so zaporedno označene. P-E-R-E... (OČE).

"Pere," zakriče vsi prisotni.

"Oče," vzkligne tudi S..., ki šepeta in ki se mi zdi prsmuknjen prav tako kot ostali, — "toda čigav oče?"

Tedaj se oglasi gospodinja v solzah: "To je moj oče, moj dobi oče, ki je umrl preteklo leto... Ah! ni sedaj prvič, ko me obišče..."

Zdi se mi, da ostali niso bili prepričani o tem, da bi bil ta, ki se je prestopal v mizi, oče te dame. Plešec pripomni, da bi to utegnil biti oče Cerkve gnostikov.

"To mora biti Valentin." Radovedno vprašajo za sveti Blumenthal, a le-ta se drži povsem obzirno.

Medtem se pa dama, katere proroške razlage navzoči ne dopuščajo, razburi in vzkligne:

"Oče je! Oče je!"

Po teh besedah vsi vstanejo in prično blebetati vsi hkrati. Bil sem od tega hrupa ves o-mamljen in znova sem pričel misliti, kako bi bil hitro pri vratih v slučaju kakega neljubega dogodka.

Gospodinja položi roke na mizo in reče razburjeno: "Dobro, pozvonite prosim moji služkinji in videli bomo, ali imam prav ali ne."

Uhogali so jo. Dekle pride.

Dama ji vsa iz sebe ukaže: "Pojdite po mater in jo takoj sem privedite!"

"Toda, kako, saj vendar spi..."

"Nič zato. Zbudite jo!..."

Služkinja odide in preprič sem pride znova.

Kmalu se služkinja vrne vo-deč pod pazduho starko osen-desetih let. Na njeni obleki je bilo videti, da je bila v naglici natakajena, na glavi je imela nočno avbico, izpod katere je bilo opaziti nekaj sivih las. Ves obraz je pričal njeno o-

stori). onega, ki je potem, ko je zanikal Krizanega, razširjal z vsem sijajem slavo Eunoie po svetu."

Čim sem zaslišal to bogokletnost sem se, ne da bi se zrl na prisotne, pokrival in se zarotil: "In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti, procul recedant phantasmatum!" (V imenu Očeta in Sina in sv. Duha, vse sleparije naj se umaknejo!).

Nihče ni opazil moje kretanje. Vsi so se odprli ust in polni pričakovanja sklanjali nad mizo in jo takorekoč požirali z očmi.

Preteklo je kakih dvanajst minut. Splošen mir je vladal v sobi. Roke vseh treh klicarjev so se krčevito oprijemale mize.

Naenkrat p a gospodinja vzkligne: "Duh prihaja, čutim ga."

V resnici se je pričela miza dvigati in je udarila z čeno nog ob parket. (Splošno je znano, da znači en udarec po stalni spiritistični pogodbi — dva udarca pa — ne. Kar se tiče drugih besed, odgovarja število udarcev številki vsake črke v abecedi.)

Vsi prisotni so se vznemirili in nestrpno pričakovali nadaljnjega poteka seje.

"Duh ali si tukaj?" vpraša Blumenthal.

En udarec: "Da."

"Ali nam odgovarja Hugo," vpraša gospodinja.

Nobenega odgovora; miza se znova zamaže in zopet udari.

Blumenthal ponovi vprašanje z zapovedujočim glasom.

Sledila sta dva udarca: — "Ne!"

"Kdo je tam?" vzkligne pritlikava ženska z ostrim glasom.

Nikakega odgovora. Miza se zamaže, a ne udari.

"Kdo je tam?" ponovi gospodinja vsa blede in iz sebe.

Miza mnogokrat udari ob tla. Blumenthal šteje naglas. (Sledilec črke so zaporedno označene. P-E-R-E... (OČE).

"Pere," zakriče vsi prisotni.

"Oče," vzkligne tudi S..., ki šepeta in ki se mi zdi prsmuknjen prav tako kot ostali, — "toda čigav oče?"

Tedaj se oglasi gospodinja v solzah: "To je moj oče, moj dobi oče, ki je umrl preteklo leto... Ah! ni sedaj prvič, ko me obišče..."

Zdi se mi, da ostali niso bili prepričani o tem, da bi bil ta, ki se je prestopal v mizi, oče te dame. Plešec pripomni, da bi to utegnil biti oče Cerkve gnostikov.

"To mora biti Valentin." Radovedno vprašajo za sveti Blumenthal, a le-ta se drži povsem obzirno.

Medtem se pa dama, katere proroške razlage navzoči ne dopuščajo, razburi in vzkligne:

"Oče je! Oče je!"

Po teh besedah vsi vstanejo in prično blebetati vsi hkrati. Bil sem od tega hrupa ves o-mamljen in znova sem pričel misliti, kako bi bil hitro pri vratih v slučaju kakega neljubega dogodka.

Gospodinja položi roke na mizo in reče razburjeno: "Dobro, pozvonite prosim moji služkinji in videli bomo, ali imam prav ali ne."

Uhogali so jo. Dekle pride.

Dama ji vsa iz sebe ukaže: "Pojdite po mater in jo takoj sem privedite!"

"Toda, kako, saj vendar spi..."

"Nič zato. Zbudite jo!..."

Služkinja odide in preprič sem pride znova.

Kmalu se služkinja vrne vo-deč pod pazduho starko osen-desetih let. Na njeni obleki je bilo videti, da je bila v naglici natakajena, na glavi je imela nočno avbico, izpod katere je bilo opaziti nekaj sivih las. Ves obraz je pričal njeno o-

NAZNANILO in ZAHVALA

Globoko potni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znan-cem tužno vest, da je 22. decembra 1934. nenadoma preminil nas nud vse ljubljani in nepozabni sin —

Anton Benčan

Pokojni je bil star 27 let, rojen v Rankin, Pa. Njegov pogreb se je vršil 23. decembra iz hiše žustosti v cerkev sv. Stefana s sv. maso. Od-tam pa na Irving Park pokopališče.

Dolžnost nas veže, da se najlepše zahvalimo č. č. g. duhovnikom cerkve sv. Stefana za opravljene pogrebne obrede. Najlepša hvala Sam. Ml. Dr. Danica in članom, ki so prišli k rakvi molit za pokojnega so-brata: hvala članom nositeljem rakve. Posebno hvala smo dolžni dru-žinam Mr in Mrs Frank Stefe in Mr in Mrs Mekenich za tolažilne be-sede in za vse, kar so nam dobrega storili ob časi smrti. Najlepša hvala vsem za vence in cvetlice, ki so jih položili pokojnemu v zadnji pogreb. To so: Sam. Ml. Dr. Danica, W. M. Welch Mfg., Tump Boys Assoc., Workers Committee No. 61 in Orkestra Boys; Mr in Mrs Henry Schwab, Mrs M. Schwab, Mr in Mrs R. Schwab, Mr in Mrs Potočnik, Mr in Mrs F. Mekenich, Mr in Mrs L. Mekenich, Mr in Mrs F. Stepha, Mrs Theresa Ellis, Mr in Mrs J. Ellis, Mr in Mrs Kozina, Mr in Mrs M. Dolinsek, Mr in Mrs Ribarič, Mrs P. Brown, Mr in Mrs Lukanich, Mr in Mrs J. Sajovic, Mr in Mrs J. Vlechi, Mr in Mrs J. Stern, Mr in Mrs L. Gruden, Mr in Mrs Schuster, Mrs F. Godina, Mr in Mrs J. Petric, Mr C. Jegic, Mr in Mrs F. Kozan, Mr in Mrs P. Solar, Mr in Mrs F. Floor, Mr in Mrs J. Gottlieb, Mr in Mrs J. Pavce, Mr in Mrs P. Sadzak, Mrs Schneider, Miss F. Pokorn, Mr A. Washbush, Mr H. Grady, Mr O. Lee. — Najlepše se zahvaljujemo vsem, ki so darovali za sv. maso, to so družine: Mr in Mrs J. Kušar, Mr in Mrs R. Medizer, Mr in Mrs F. Zupan, Mr in Mrs J. Stern, Mr M. Logar, Mr in Mrs N. Moneinger, Mr in Mrs J. Margotic, Mr in Mrs J. Zoglic, Mr in Mrs S. Birsa, Mrs F. Mesarič, Mr N. Looze, Mr A. Sheller, Mr A. Brum-mer, Mr R. Brownling, Mr J. Cane, Mr H. Compton, Mr J. Tuskay. — Ako je kdo pomotoma izpuščen, prosimo da nam opoisti.

Zahvalo smo tudi dolžni posrebiti zavodu L. Zeffert, ki je tako lepo vse uredil. — Hvala vsem, ki so ga kropili in ki so ga spopadli na zadnji poti na pokopališče.

Tudi pa ljubli sin, kličemo: Počuj v miru in sveti naj Ti večna luč. Mi se Te bomo spominjali v molitvi in v upanju. Saj križ nam sveti govori, da boš v čisto se naj zvezdano.

Zaljubljeni ostali:
ANTON in AGNES BENČAN, starši;
GENEVIENE SCHWAB, sestra,
ter sorodniki in sorodnice.

Chilango, Ill., 23. decembra 1934

sar vedel o njem. Leta 1922 pa se je razvedel, da Schuerger ki je seveda ogrski jud, deluje kot voditelj neke judovske kolonije v Palestini. Toda tudi od tukaj je moral bežati, ker so mu arabski sosede zaradi šaj-kove here prisegli krvavo ma-sčevanje. Kaj se je zgodilo z njim za tem, se ne ve.

Znomo je le, da čez nekaj let nato je bil upravitelj plantaz bogatega veleposestnika v Bra-ziliji. Tu je določal cene kavi. Toda prišla je kriza, s katero Schuerger ni računal. Vse je propadlo in mož je moral po svetu. Končno je moral iskati kruha v Cannesu na francoski revijeri kot vratar nekega ho-tela. Ker je dobro znal jezike in se znal vesti kot visoko izo-bražen mož, se je seznanil z ne-kim perzijskim diplomatom, kateri je bival na oddihu v tem hotelu. Ta ga je vzel s seboj v Perzijo. Čez nekaj let je spo-sobni mož postal namestnik u-porne perzijske province in tam napravil red in mir. Zato ga je šah imenoval za ministra.

In kot perzijski minister je padel sedaj pod krogami per-zijskih nacionalistov.

tarčite se na "GLAS NARODA", največji slovenski časnik v Združenih državah.

GOSTIJA S ČLOVEŠKIM MESOM

V Onteniju na besarabskem ozemlju so odkrili ruminski o-rožniki grozovit zločin.

Kmet Nikola Stepan, ki je imel ljubavno razmerje z neko Eufrozimo, je po njenem na-svetu sklenil umoriti svojo že-no. Skupaj sta jo izvabila v klet, kjer sta izvršila umor, razsekala ženo truplo na ko-se, meso pa osušila ter ga raz-delila med kmete, ki so ga ku-hali, jedli in hvalili zaradi po-sebne težnosti.

Tako je tudi prišel zločin na dan. Na neki takšni pojedini je vprašal neki gost Stepana, kje je dobil to meso. Stepan se je nekaj časa izvijal, zato so gosti slednjič pozvali orožni-ke, ki so zaslišali Stepana in njegovo Eufrozimo. Šli so z njima v klet, kjer so na kosih subega mesa ugotovili njegov človeški izvor. Stepan in Eu-frozima sta spričo poraznega odkritja priznala zločin, mno-gim gostom pa je nato postalo slabo in so jih morali odpelja-ti v bolnišnico. Oba zločinca sta pod ključem in prideta pred sodnike.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vsled naše dolgotrajne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, budiš pranje za povratna dovolje-nja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje po-trebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavlani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in enostavlj-mo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

ZA LETO 1935

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA
IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York, N. Y.

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

62

— Kraljica apostolov! — moli Mišel s pojemajočim glom. — Prosi za nas, — molita mati in Vrona, Matej pa poln razburjenja skoči pokone. — Oče, ali ne slišite? — Z obema rokama se oklene očetove roke. — To ni nevihta! Tako vihar ne dela! Sliši se, kot voda!

— Voda! — zajeti Mišel. Nato pa je bilo vse tiho v sobi. Zadržano sapo si prisluškujejo. Tedaj pa razločno slišijo votlo bobnenje in šumenje, ki je prihajalo čez pobočje drsečega hriba. Sliši se že v bližini, sedaj, kot bi dosegla že vrt, sedaj zopet drvi z bobnenjem mogočnega slapa levo in desno od hiše in divja proti dolini. In sredi tega šumenja je bilo slišati kot prijazno otročje kramljanje, kot žuborenje in pluskanje majhnih valov, ki so udarjali ob zid.

— Sveta Mati božja! — krikne Mišel. — Voda je tukaj! Voda! Blagošlovljena voda! — Loveč sapo maha z rokami. — Voda je vstala iz globočine! Voda je zopet na površini! Voda nam je pomagala in sveta Mati božja!

Mateja porine vstran, hiti proti vratom in zdrvi v temno, s sumečim ropotom napolnjeno noč.

Ko mu sledi Matej in tečeta za njim se mati in Vrona, ga slišijo enkrat na dvorišču, enkrat na vrtu vpiti: — Pogledajte si vendar vodo! Svoje življenje se nisem videl toliko vode!

Šumeči potoki, katerih plesoče pene so tudi v temni noči bilo bleketale, pritekajo z vseh strani čez strmi nasip ter za cel čevleval zalije vse dvorišče; večja množina vode, ki je prihajala iz notranjosti hriba, pa si je z močnim bobnenjem našla pot po brzadah in jarkih mimo dvorišča.

— Mišel! Mišel! Kje pa si? — kliče mati Katrica. In Matej ter Vrona vpijeta: — Oče! Pridite vendar!

Do pasu premočen pride oče smeje iz enega gorskega potoka ter gre k hišnim vratom. Tedaj prične govoriti:

— Mati! Otroka! Sedaj se moremo oddahnuti. Komisija je to-le rekla: kadar se bo voda zopet dvignila, se mora hrib ustaviti, ta neumni hrib! Mislil je, da more uganjati vse, kar hoče! Sedaj je našel enega, ki je močnejši kot on! Katrica, otroka, pridite sem! — Solze veselja skoro zaduše njegov glas. — Sedaj pa se zahvalimo Materi božji! Prav močno!

Hočejo ga peljati v hišo, toda ni hotel ničesar drugega: sredi dvorišča pade v vodi na kolena in moli: — Češena bodi, kraljica, — med besedilo pa je vpletal še svoje misli. — Češena bodi, kraljica, mati usmiljenja, življenja, sladkosti in naše upanje, bodi češena! Pogledj, tisočkrat se ti zahvalim, stotisočkrat, da si se nekoliko zavzela za svojega starega Mišelna in njegovo hišo! — K tebi vpijemo otroci Eve, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini! — In pogledj, hvaležen ti bom celo življenje! In kadarkoli bom še v svoji starosti pogledal svojo hišico, moje drago, vselej bom rekel: to nam je podarila neboška mati. — Ti, naša mogočna priprosnica, obrni svoje milostljive oči v nas! — Saj si obrnila v nas svoje milostljive oči. In pogledj, zahvaliti se ti hočem po svojih skromnih močeh. Prihranil sem si sto šilingov. Od tega si ne bom pridržal niti vinarja. Tvojo sveto sliko bom obesil. In voščene sveče ti bom prižigal, dan za dnem, da se bo ponavljala nočinja vesela noč. — O, drobrotljiva, o usmiljena devica Marija!

Omahovaje vstane, objame svojo ženo in otroka, se jim zopet iztrga ter brodi po sumečem potoku.

— Pogledjte vodo, to lepo vodo! — Smeje kot bi bil vinen, pomoči obe roki v vodo, kot bi hotel kako dragocenejšo stvar pritisniti na svoje srce, kot bi plesoče valove.

V skrbi stoka mati Katrica nad to neumnostjo in Matej mora očeta s silo izvleči iz mrzle vode! Skoro bi bili deroč valovi podrli vsled prevelikega veselja izmučenega starca. Peljejo ga v hišo in Vrona teče zanj po suho obleko. Ko se preobleče, že čuti, prehlad, ki ga je dobil v ledeni vodi. Katrica v strahu sklone roke.

— No, vidiš, sedaj si se pa prehladil!

— To ni nič, mati! — je hotel reči, toda mora kihnuti, kar dvakrat. In ko je s tem gotov, se smeje in pravi: — Bog pomagaj, da je res tako!

15.

Votlo šumenje potokov, ki so drveli po pobočju premikajočega se hriba, je zbudilo kmete v dolini ter s trahom mislilo na svoja polja. Še predno se zdani, so že prihiteli z motikami in lopatami iz svojih hiš.

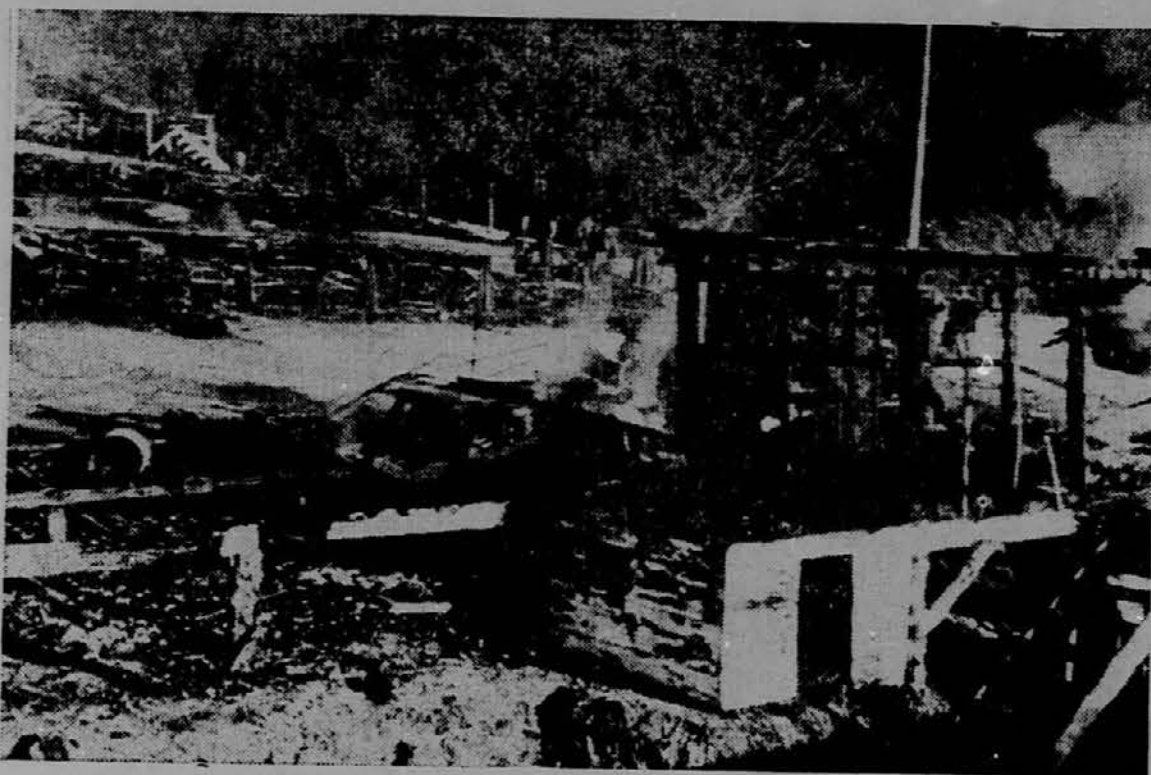
Ko Žorž zgodaj zjutraj jasnega pomladanskega jutra odpre vrata svoje kovačnice, vidi, kako po cesti hitijo ljudje.

— Hej, kaj pa je?

— Na neumem hribu tam gori se je vdrla voda, — mu odgovarjajo, — vsa polja so preplavljena in tam gori odnaša Simmerauerjevo domačijo.

— Marija in Jože! Voda vendar ne bo odnesla s seboj tudi dekleta. — Žorž steče v kot kovačnice in v polmraku gleda proti Simmerauerjevi hiši. Kar je videl, zbudi v njem občutek, kot bi se okoli njegovega srca oklenil železni obroč. Še prejšnji večer je videl malo, rjavo streho v ovenelem zelenju in med rjavimi nasipi drsečega hriba. Sedaj je bilo vse belo. Kot bi ponoči zapadel nov sneg na Simmerauerjevo hišo. Toda izgleda, kot bi ta sneg imel življenje in noge; premika se, teče in se opoteka in premetuje, dela grebene kot bežeč gad ter premetava kozolce kot poreden deček. Votlo bobnenje prihaja skozi mirno jutro z višine hriba, kot bi se tam gori vrtilo mlinsko kolo s tisočerihi lopatami. — Jezus, Marija! — jeclja Žorž bledega obraza. V tej skrbi si Žorž ne vzame več časa, da bi opazoval brazgotine na svoji roki. Dela skoke kot jelen, ki je slišal lovčeve korake. V kovačnici vzame iz kota težak kramp. Po vseh sobah tihe hiše doni njegov glas: — Pomočniki! Hej! Pomočniki! Šila je! — Počaka samo, da oba pomočnika prideta ne pa, da bi bila gotova. — Hitro, za bož-

VELIK POŽAR

je pred kratkim izbruhnil v Port Richmond, Pa. Predno so mogli ognjegasci ogenj omejit, je zgorelo dvanaest hiš in tovarna, čije ostanke vidite na sliki.

jo voljo! Vzemite lopate in krampe in tečeta za menoj! Hitro, pravim! Hitro! Jezus, Marija! Ubogo dekle! — Kramp zavilni na rame in steče iz kovačnice.

— Hej, mojster! Kam pa? — kličeta pomočnika.

— Česenj mlait in trnje žet! — zaupije jezno Žorž čez ramo. — K Simmerauerju! Kako more pri tem še človek vprašati! — in teče po cesti, da mu že pohaja sapa, ko pride do vznožja hriba. Sopeč koraka po stezi v breg, dokler steza ne izgine pod brzimi potoki. Višje gori so se belo lesketali, tukaj nižje so rmeni od zemlje, ki so jo izprali iz podzemskih votlin ter jo valili s seboj v dolino, čije travniki in polja so bila izpremenjena v sivo jezero. Žorž se zmede v mreži vode, mora tukaj preskočiti potok, tam zopet prebresti širok žleb. Ko zagleda kupe sena in kole, katere je prinašala voda od Simmeranerja ter vidi škodo, katero so povzročili zemeljski plaz in razjedajoči valovi na skledju. — Marija, Jože! Sedaj dekleta nima več skednja!

(Dalje prihodnjč.)

BEG IZ PARADIŽA

Californijski milijonar in raziskovalec kapitan Hancock, ki je obiskal Galapaške otoke, poroča, da je dospel na otok San Cristobal v Južnem morju, kjer je sedež ecuadorske oblasti. Njegova jaha je v tem kraju odložila potnike, ki so se nato javili guvernerju ter mu opisali razmere na otokih, ki so dovedle do tragične smrti belokožih Evropejcev.

Dora Karwinova, prijateljica berlinskega zdravnikar dr. Ritterja in Wittmerjeva žena sta opisali Galapaško otočje s takšnimi besedami, da ne bo posilmal pač nihče iskal tam okrog rajskega življenja. Otočje Santa Maria je pač dovolj velik po svojem obsegu, da bi mogla na njem živeti precejšnja kolonija, nima pa vode niti drugih živil. Prebivalci tega otoka so se morali že od vsega začetka boriti z ogromnimi težavami, da so umrli od lakote. To je bil tudi pravi vzrok, zakaj je pregnala baronica Wagnerjeva svojega prijatelja Lorenza z otoka. Philipson ga je zamenjal v prvi vrsti zategadelj, ker je bil spretnejši v pogledu dobavljanja hrane. Lorenz je po odsloovitvi Wagnerjeve prišel k

Wittmerjevih in se naselil pri njih. Videval je baronico nekaj časa še vsak dan, pritoževal pa se je nad njeno trdosrčnostjo.

Lorenz je tudi skušal otok že prej nekoč zapustiti, toda ekscentrična baronica mu tega ni dovolila. Letos 28. marca sta bila baronica Wagnerjeva in Philipson obvestila Wittmerjeve, da se bosta izselila drugam. Namenila sta se že bolj proti jugu. Lorenz je po njunem odhodu prodal mnoge predmete iz njune kočee. Dne 11. julija se je odpravil v spremstvu Norvežana Nuggerunda z otoka. Oba sta bila namenjena v Academy Bay. 13. julija sta skušala doseči otok Cristobal s pomočjo nekega domačina. Pri tem poskusu se jima je razbil čoln. Morje ju je vrglo na otok Marcheo, kjer sta umrla od žeje.

Ne Wittmerjeva in Karwinova nista od tega časa dalje videli baronice Wagnerjeve in njenega spremljevalca Philipsona. Sodiijo, da ni nihče od obeh več pri življenju in da sta, kakor ostali belokožci na Galapaških otokih, umrla od vsestranskega pomanjkanja.

NEZNANA OBUPANKA

V Trebnjem se je 4. decembra v hotelu zastupila neka tujka in je na prevozu v novomeško banovinsko žensko bolnico izdihnila. V njeni ročni torbici so varnostni organi sicer našli poleg gotovine v znesku 286 Din tudi listek z imenom Ana Jevnikar, ločena šivilja, Ljubljana, Šiška, Medvedova 3, pristojna v Škofjo Loko. Vendar se je pojavil upravičen sum, da bi bilo to pravo ime nesrečne tujke, ker pristojna občina Škofja Loka o tej osebi ničesar ne ve.

ANGLEŽINJE V POLICIJSKI SLUŽBI

V zadnjem času se je v Londonu toliko policijskih agentin poročilo, da je razpisala policija prazna mesta. Kandidatini je seveda mnogo, toda tako lahko pa ni postati policistinja. V razpisu je rečeno, da morajo biti kandidatkinje trdnega značaja, nadalje izredno pogumne, zdrave in lepo vzgojene. V veliko prednost jim štejejo, ako so se n. pr. udeleževale v ženskih dobrodelnih društvih. Poročenih žensk londonska policija ne sprejema. Stare smejo biti od 24. do 35. leta in vsaj 1,62 m visoke. Če ustrezajo vsem tem pogojem, pridejo pred izkušnjo. Pri izkušnji morajo odgovoriti na naslednja vprašanja: Kako prispeva angleški državljan denarno za državo poleg davkov? Povejte nam, iz katerih razlogov bi ne bilo uместno povišati solske dolžnosti od 14. do 15. leta? Zakaj je diferencialna naprava posebna za zadnje avtomobile? Kako ponoči lahko ugotovite na zvezdah, kje je sever, in ponoči s pomočjo žepne ure? Popišite nam lego, podnebje in glavne proizvode teh-le kolonij! — Kakor vodite, izkušnja ni prav lahka. Prostil je 55 mest in tekma med ženskim spolom bo seveda precej burna.

PO KOBILICAH — PAPIGE

Po vesteh iz Adelaideja trpi Avstralija grozno zaradi navela papig, ki je še večji in v posledicah pogubnejši, kakor zadnji naval kobilic.

Milijoni in milijoni malih zelenih papig so pokrili deželo. Ustavili so se v Avstraliji na svojem poletu od meje zapadne Avstralije proti vzhodu.

Papige so priletele v tako gostih rojih, da je zemlja, kjer so sedle nanjo, popolnoma pokrita z njimi. Papige so tako onesnažile vodo, da je ne morejo in ne smejo piti ljudje ne živali.

Avstralsko prebivalstvo si na vse načine prizadeva, da bi vsaj nekaj studentec in vodnjakov ubranilo pred nesnag papig, kajti od tega zavisi zdaj življenje vsega ljudstva v deželi.

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

3. januarja: Majestic v Cherbourg
11. januarja: Bremen v Bremen
12. januarja: Champlain v Havre
Vulcania v Trst
16. januarja: Washington v Havre
18. januarja: Olympic v Cherbourg
19. januarja: Ile de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa
25. januarja: Europa v Bremen
Berengaria v Cherbourg
26. januarja: Lafayette v Havre
30. januarja: Manhattan v Havre
2. februarja: Champlain v Havre
Rex v Genoa
6. februarja: Olympic v Cherbourg

9. februarja: Bremen v Bremen
Ile de France v Havre
13. februarja: Conte di Savoia v Genoa
14. februarja: Washington v Havre
15. februarja: Berengaria v Cherbourg
21. februarja: Saturnia v Trst
22. februarja: Europa v Bremen
Olympic v Cherbourg
23. februarja: Champlain v Havre
27. februarja: Manhattan v Havre
Rex v Genoa

"GLAS NARODA"

zopet pošljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošljamo.

Ta GLOBUS

kaze v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN

TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTNINO VRED

\$2.50

ONL KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA

"GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE,

GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1935? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES